

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. VII. Exemplis SS. ea quæ de loco & tempore meditationis dicta sunt
confirmantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

Varijs exemplis Sanctorum, ea qua de loco & tempore meditationis diximus, confirmantur.

QUOD locū & tempus orationi idonea seligere permagni referat, quæ hæcenus diximus primarijs aliquot exemplis Sanctorum confirmabimus. Non referam hic sanctos illos Monachos & Anachoretas Thebaidis, ac Nitriæ, in quibus claruere Moyſes & Benjamin; nō Scythicæ regionis, in qua floruit magnus Iſidorus cum alijs infinitis; non superioris & inferioris eremi Aegypti incolas, inter quos viguere Macarij; non monachos montis Sina, Pharan & Iordanis, non primæ & secundæ Palæſtina; neu vniuerſæ Syriæ, aut alios innumeros, quos Græcia & aliæ mundi partes habuere. Tametsi euidentis sit ad probandum ea quæ volumus argumentum, cum tot eximios & illustres viros, Spiritu sancto plenos, quò commodum locum, & re-

TUM

*Ruf. hist.
Ecclef.
Euseb. lib.
11. c. 18.*

*Concil.
Constantin. II.
August.
de moribus Eccle.
sæ,*

DE ORAT. MENTALI. 59

rum diuinarum meditationi tempus oportunum haberent, vrbes & strepitum popularem deseruisse, simul & ab hominum etiam carissimorum commercio & conuersatione se sequestrasse, commoda solatiaq; corporis, erga quæ illi naturalem inclinationem non minus ac reliqui hominum habebant, deliquisse videamus. quorum aliqui in incultas solitudines & deserta, alij in monasteria, quæ siluis continebantur; alij in montes & speluncas concessere, in quibus totum sine vllis delicijs, aut hominum solatio vitam traducebant, vt taceam acerrimas hiemis iniurias, æstatis ardores quos sustinere, super nudam reclinati, sine tecto, sine domo, sine vlllo vestis tegmine somnum captantes, siluestres herbas, arborum fructus, & velut delicias frustum aliquod panis comedendo: itaque omnia solatia fugiebant, atque ita corpora affligebant, quò se purissimæ Dei eiusque operum & mysteriorum contemplationi darent,

10 FRANC. ARIAS CAP. VII.
darent, captarent: atque hoc prima-
rium erat exercitium cui noctu &
interdiu vacabant. Huius autem no-
bilissimi exercitij adminiculo tan-
tam coelitus lucem, tantam sancti-
moniam, ac vitæ puritatem, tantam
deuotionē & diuinū solatium nati
sunt, vt animæ quoad lucē & puri-
tatē soles quidā spirituales, & mori-
bus sanctissimis angeli quidā in mor-
talibus corporibus viderentur. Essi
autē hæc exēpla multū cōducant, vt
laborē aliquē & cōtentionē adhibe-
amus, vt quotidie, si modò velimus,
vnā aut duas horas, & quotannis, si
lubeat, septimanā vnā atq; alteram
continuo sancto huic exercitio de-
mus, cū viri illi sanctissimi à Deo in-
spirati, tantum laborem insumpse-
rint, quo totam illi vitam dicarent,
ac somnum oculis, quietem corpo-
ribus, quò tota in oratione nocte
excubarent, negarint. At quoniam
cum homines rebus vitæ huius ac
sæculi, & sui suorumque sustenta-
tione occupati, tum & illi qui pub-
licis officijs & animarum cura de-
tinen-

DE ORAT. MENTALI. 61
tinentur, horum monachorum se
exemplo tueri possent, dicentes,
hos alia occupatione impeditos nō
fuisse qua à suauissima hac cum Deo
communicatione auocarentur, at se
grauissimas & prægantissimas ha-
bere occupationes: hinc horum ex-
empla seponentes, alios in medium
producemus viros, qui ratione sta-
tus & officiorum maxima & conti-
nua impedimenta, atque occupa-
tiones prægantissimas, & rebus pu-
blicis & Ecclesiæ Christianæ maxi-
mè necessarias habebāt, quales sunt
Episcopi & Ecclesiæ Prælati, Prin-
cipes, & Domini sæculares; qui à
Spiritu sancto edocti, sanctum hoc
exercitium, ad Dei cultum & glo-
riam maximè spectare, tantiq; mo-
menti, & animabus maximè utile
videntes, optimum esse iudicabant,
aliquot diei ac noctis horas à gra-
uissimis hisce occupationibus ces-
sare, & aliquoties per annum ad ali-
quot dies eas penitus, quò orationi
& rerum diuinarum contemplatio-
ni sedulò incumberent, seponere.

62 FRANC. ARIAS CAP. VII.

Dum crederent, nullum se hoc pacto Ecclesiae suae aut rebus publicis molestiam, aut damnum, imò maximam utilitatem asserere. hoc pacto namque se officio aptiores reddebant, suisque in operibus & verbis maiorem efficaciam ad muneri suo satisfaciendum adipiscebantur, itaque magis & particularius in eo Deo dirigebantur, quò animabus, quibus praeerant, magis prodesse. Nec satis erat, accepta coelitus luciditate ita esse intelligere, nisi & quotidie experientia, ac re ipsa comperissent, omnem in se, si huic exercitio non satisfaceret, & vigorem & robur ad ea quae officij sui erant implenda deficere, ac fore, ut à tempore tandem superarentur: si verò orationi debito modo incumberent, spiritu se & vigore caelesti repleri ad ea quae muneris sui erant, exequenda.

Refert Seuerus Sulpitius S. Martinum Turonensem Episcopum tametsi diu noctuque cor suum semper ad Deum sustolleret, illum semper praesentem intuendo, & cum illo

agen-

DE ORAT. MENTALI. 63

agendo, ad orandum tamen & diu-
tius contemplandum, suum in tem-
plo locum separatam ac solitarium,
in quò ordinariè orationis causa se
recolligeret habuisse: & præter o-
rationem hanc ordinariam, sæpe o-
mnia Episcopatus munia penitus
deserere, & ad dies aliquot, in mo-
nasterium, quod duobus ab vrbe
milliaribus distabat, & in quo cellã
separatam habebat, in qua solita-
rius Deo vacabat, de què eodem cõ-
templabatur, conferre. Et tamen ad
Episcopatus munia plurimorũ gen-
tilium accederet conuersio, cui fan-
ctus ille totum se dabat, omnibus ce-
dere solitum, quò optatæ recolle-
ctiõni incumberet. Tantopere autẽ
Deo hoc placuit vt post illum ab
hac recollectiõne digressum, maxi-
ma miracula ederet, omnia quæ
agebat, maiori exequeretur effica-
cia. Cum quæ nullam humanam sci-
entiam adeptus esset, hoc tamẽ me-
dio tantam nactus est Sapientiam, vt
doctissimis quibusque ita præcelle-
ret, vt Seuerus, nullum se tantæ vi-
rum

64 FRANC. ARIAS CAP. VII
rum scientiæ aut sapientiæ loquen-
tem audiuisse testetur.

*Mense No-
uemb.* Beatissimus Hugo Lincolnien-
Episcopus in Anglia, vt refert in eius
vita Surius, etsi grauissimis vrgen-
tissimisq; muneris sui negotijs pre-
meretur; quotidie tamē per oratio-
nem contemplationemq; se recol-
ligebat; quoq; spiritum conserva-
ret, non satis illi erat ordinaria ora-
tio, sed quotannis, saltem semel, ab
omnibus se Episcopatus negotijs
expediens, ad aliquod Carthusiæ
Coenobium se conferebat, in quo
maxima mentis quiete, aliquot se
diebus oratione, contemplatione,
& cum viris sanctissimis ibi agenti-
bus de rebus spiritualibus collo-
quio, colligebat.

De S. Aquilino Ebroicensi in
Gallia Episcopo, cuius vndeicesi-
mo Octobris die festum celebratur,
Martyrol. Rom. 1. Su refert vitæ eiusdem auctor vir gra-
rius octo- bri. uis, ipsum vt probè officio funge-
retur, & animarum saluti efficaciter
incumberet, velut optimum ad hoc
medium selegisse, diligenter & exa-
ctè di-

66 FRANC. ARIAS CAP. VI

Dei seco ntemplationi Sanctorum
que mysteriorum meditationi tra-
dunt. Tum etiam quoniam in animi
lucem diuinam & quidem singula-
rem habent, hinc & recollectioni
student, in qua lux hæc ad contem-
plandum coelestia mirificè prodest.
sicut è contrà, qui diuina hac luce
destituti sunt, hanc quietem dete-
stantur & commercium hominum
mundanaque omnia diligunt, quòd
hæc luce illa exteriori quam habent
videant, atque vt puram in anima
lucè nò habent, qua cum voluptate
alia longè meliora videant, hinc di-
ligunt illa quæ vident, vt ijsdem de-
lectentur. Hasce rationes non mi-
nus subtiles quàm veras hic auctor
profert, ad declarandum cur viri
sanctissimi ad eò recollectionis fue-
rint studiosi.

Surin in Beatissimus Laurentius Dubli-
Novemb. nensis in Hibernia Archiepiscopus
orationi mentali deditus fuit quàm
maximè, & iam ad Archiepiscopatù
euectus, crescentibus negotijs, non
propterea in eadem vnquam refri-
xit,

P. VI
ctorum
oni tra
n anim
singula
ectioni
ontem
rodest
ac luce
o dete
inum
quod
abent
nima
orate
c di
n de
mi
tor
viri
fue
oli
ous
am
tū
n
i-
s

DE ORAT. MENTALI. 67

xit, quin potius maiori se cōtentio-
ne eidem applicuit: nam præter vi-
gilia ordinarias, in quibus bonam
noctis partem contemplationi da-
bat, speluncam in loco sublimi &
folitario habebat, ad quem non nisi
gradibus & scala aditus patebat.
Huc aliquibus anni temporibus con-
cedebat, & quadraginta dies hic se
recolligēs, de rebus diuinis in quie-
te contemplabatur. Ac tum præter
panem & aliquot herbas nihil pe-
nitus gustabat: Episcopatus curam
interim Abbati cuidam affini suo
credebat, ac si quid tamen occurre-
ret, quod ipsius requireret præsen-
tiam, ad se referri volebat, & illi so-
li ipsum tunc adire ad communi-
candum cum eo fas erat. Laurentius
autem ex hac recollectione ingens
lumen & robur spiritus ad suos ad
Dei cultum promouendos collige-
bat.

B Vvolstanum Vigorniensem in *Surius in*
Anglia Episcopum refert in eius vi- *Ianuario.*
ta Braunius, vt se ad contemplan-
dum cum Deo colligeret, in Episco-
patu

68 FRANC. ARIAS CAP. VII.
patu aliquot hinc inde cellulas cō-
struxisse, vt si quando diuēctin obli-
ret, loca secreta & separata, huius
sancti exercitij causā haberet, &
hisce de die se includere ad cōtem-
plandum, noctu verò in oratione
excubasse solitum. itaque factum vt
Christum semper præsentem habe-
ret, illiusque sanctitas eximijis mi-
raculis illustris fieret.

Zenobius Episcopus Florentinus,
quò diutiùs ac quietiùs contempla-
tioni vacaret, urbem deserebat, &
ad adiculam ab vrbe sequestratam
se conferebat, & aliquot hic diebus
vitam agebat eremiticam. Atque
huc se aliquoties sanctus Ambrosius
Mediolano ad ipsum conferebat.

*Ioan. A-
relus,
Surium in
Maio.*

S. Bernardus etsi varijs tum offi-
cij sui, tum vniuersalis Ecclesiæ, &
aliorum singillatim, qui ad ipsum
auxilij gratia confluebant, occupa-
tionibus detineretur; saltus tamen
ac deserta adibat, quo liberius quie-
tiusque contemplationi vacaret, atque
hinc se maiorem, quam è continuo
studio, sacrarum Scripturarum intel-
ligen-

*Wilhel
in eius vi-
sa lib. 1. c.
4.*

DE ORAT. MENTALI. 69
ligentiam & quam habebat scien-
tiam, haurire fatebatur.

S. Franciscus (etsi tam numerofo
ordini Præpositus varias ac pluri-
mas occupationes haberet) tempo-
ra tamen captabat quibus, ab omni
se cura liberando, montes ac loca *Vite eius*
solitaria adibat, quo meliùs se ora- *lib. 1. c. 62.*
tionem daret, quod inuidus Satanas
varijs horrendisq; tentationibus
impedire studium cotendebat.

S. Dominicus, quamquam varijs *Theodori-*
premeretur negotijs, tempus, ac sæ- *cus in vi-*
penumerò integras noctes ad con- *ta eius*
templandum diuina seligebat, Ta- *lib. 4. c. 9.*
ceo hic S. Ludouici Regis Galliar, B.
Elzearij Comitis Ariani, aliorum-
q; Principum sæcularium, Regina
item Radegundis (Lotharij Regis
Galliar vxoris & Hedvvigis Ducissæ
Poloniar) alioruq; similiu, exempla,
qui quauis status haberet impeditis-
simos, tēpora tamen & loca selige-
bant, in quibus & diutiùs & liberiùs
sanctū orationis mentalis & cōtem-
plationis exercitium peragebant;
atque hinc copiosissima à Deo gra-
tia

70 FRANC. ARIAS CAP. VII.
tia tum ad perfectè muneris sui par-
tes implendas, tum ad vitam admi-
rabili cum pace & solatio, medios
inter labores ac negotia, transfigen-
dam; tum etiam ad claram & bea-
tam Dei, quem adeò dilexere, & in
terra agentes, toties contemplati
sunt, visionem in cœlo obtinendam
donati sunt. Quare si bonorum quæ
sancti hi à Deo gratis in terra acce-
pere, & gloriæ, cuius in cœlo con-
sortes facti, participare velimus;
illorum quantū possumus, studium
quod sancto huic exercitio impen-
derunt, imitari conemur, nullum
diem elabi sinentes, quin aliquam
saltem horam, aut tempus eidem
impēdamus. Interdum etiam à
negotijs totos nos expediamus,
quò anima penitus mysteriorum
fidei & vitæ Redemptoris, cuius hic
potissimum bonitas & sapientia e-
lucet, meditationi vacet: vt hic gu-
stare, & mundâ conscientiam, quod in
cœlo clarè videre & perpetuò frui
aliquando speramus, videre inci-
piamus.

CA-